
DWUNIEDZIELNY (3) *ai*

Oba e jasne.

sg m N dwuniedzielny (1). ◇ A dwuniedzielny (1). ◇ pl N subst dwuniedzielné (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Mający być załatwiony w terminie do dwu tygodni; dwutygodniowy (3) : gdy ktho pozwány ná wielki Sąd niełtanie/ álbo [...] po wywołaniu Sądu tego/ przes dwu niedzielny čás/ komu krwawą rane ząda/ [...] ieft zá kázde tákie przewinienie/ po czterdziełci grofzy. GroicPorz K3, 1.

Wyrażenie: »kwerele dwuniedzielne« (1): Sądy. Grodzkie roki fześć niedzielne. Querelae dwu niedzielne. SarnStat 480.

BZ